

Ónze Lazerus

Lezen: Lukas 16: 19-31

Diaconaat is de onopgeefbare opdracht van de gemeente van Christus. We reiken daarmee uit naar de armen, de kwetsbare medemens die onze hulp nodig heeft. Het gaat ons om de mensen voor wie we in gehoorzaamheid aan Christus de naaste willen zijn. In de gelijkenissen van Jezus krijgen we er indringende lessen over. De barmhartige Samaritaan wijst ons de weg.

De gelijkenis in Lukas 16 is lastiger. Er is sprake van een bekende rijke man, rijk in aanzien en in bezit. Hij leefde er goed van, en dat is natuurlijk zijn goed recht. Hij heeft er hard voor gewerkt of tenminste hard voor laten werken. Zijn talenten heeft hij in elk geval ingezet. Hij heeft ongetwijfeld, naar goed Joods gebruik, zijn aalmoezen aan de armen gegeven. Hij heeft de tienden afgedragen en alles gedaan wat hij moest doen.

Hij kan alleen niets met de man op de stoep van zijn huis. Die roept ergernis op, die zit hem dwars. Het verstoort zijn gevoel van tevredenheid. 'Niets geven, dan gaat hij vanzelf weg', dat is zijn devies. Zoals wij dat doen met de bedelaars als we op vakantie zijn, de verkoper van het straatnieuws die bij de ingang van onze supermarkt staat. Niet geven, anders houd je het in stand.

Gespreksvragen:

- a. Hoe dichterbij hoe moeilijker het is om betrokken te raken. Hoe werkt dat bij ons?
- b. Hoe beter we de mensen kennen, hoe beter we zien dat ze ook medeverantwoordelijk zijn voor de situatie. Ver weg wonen zielige mensen, dichtbij slechte mensen. Herkennen wij dit en hoe zouden we daarmee om moeten gaan?
- c. In de gelijkenis is het evident dat Lazarus hulp nodig heeft. Wat te doen als dat niet zo duidelijk is?

